

φείς, « τεσσαράκοντα μὲν Γάλλοι ἀπεφθάρησαν, ἐξ ὧν εἴκοσιν ἐφρονεύθησαν ἢ τραυματισθέντες ἀπέθανον, ἑκατὸν δὲ καὶ ἐξήκοντα Ἕλληνες ἔπεσαν, καὶ ἰσάριθμοι ἄλλοι ἐτραυματίσθησαν. » Quarante hommes du 21^e léger furent mis hors du combat, dont une vingtaine furent tués ou moururent de leurs blessures. Les Grecs eurent environ 160 morts et autant de blessés. » (σελ. 363).

Ἐπικαλέσθημεν τὴν μαρτυρίαν τούτην τοῦ Γάλλου στρατηγοῦ, διότι ὅτε πρὸ τριῶν καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν, δημοσιεύσαντες ἱστορικά τινα ὑπομνήματα (*) εἰπομεν ἐν παρόδῳ ὅτι ἐφρονεύθησαν 160 Ἕλληνες ἐν Ἀργεῖ, ζένος τις ὃν διέθρεψε μὲν καὶ ἀνέδειξεν ἡ Ἑλλάς, ἀλλ' ὅστις ἀποτίει τὰ τροφεῖα συκοφαντῶν αὐτὴν καὶ τὰ αὐτῆς τέκνα, διέδωκεν ἡμᾶς πρὸς τὸν τότε πρέσβυν τῆς Γαλλίας ὡς ἐπιβούλως ψευδέντας.

Ἀλλὰ πρὸς τὸν φιλέλληνα συγγραφεὰ εὐγνωμονοῦμεν ἰδίως διὰ τὸ συμπέρασμα αὐτοῦ· θέλει ὁ γενναῖος Γάλλος τὴν Ἑλλάδα μεγάλην καὶ ἰσχυράν, οὐ μόνον διότι ἀγαπᾷ αὐτὴν, ἀλλὰ διότι τὸ μεγαλεῖον καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῆς συμφέρει καὶ εἰς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν πολιτικὴν ἰσορροπίαν τῆς Εὐρώπης. Κατ' αὐτὸν, καὶ κατ' ἡμᾶς βεβαίως, τὸ Ἑλληνικὸν κράτος ἐπεκτεινόμενον, θέλει διαφύγει πάνταν ξένην ἐπιβρόχην, καὶ διὰ τῆς ἐμπορίας, τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς ναυτιλίας, θέλει ἀποκτήσει τὴν δύναμιν ἐκείνην ἣτις ἄλλοτε μὲν ἀνέδειξε τὴν Γένουαν καὶ τὴν Ἑνετίαν, σήμερον δὲ κατέστησε τὴν Ἀγγλίαν ἐν τῶν μεγίστων ἐθνῶν τῆς γῆς (**).

(*) Ἰδε Πανδώρα: ὁρ 59, σελ. 260. Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις, φοβηθεῖσα μὴ ἐκπιπύσῃ τὴν ἀντιδικτασίαν τὰ ἐν Ἀργεῖ διατρέξαντα, ἔσπευσε νὰ στελεθῇ πρὸς αὐτὴν ἐπιστολὴν καὶ κυμιστὴν « χρέος ἔχοντα, ἐπαναλαμβάνοντα αὐτὰς ἡμῶν τὰς λέξεις, νὰ ὑποστηρίξῃ διὰ ζωῆς τὰ γραφόμενα, δι' ὧν παρίσταντο ὡς εὐθὲς καὶ, λόγου ἕνεκα τὰ διατρέξαντα ἂν καὶ εἶχον σφραγὴ 160 περίπου. » Ὅτε οὐδὲ καὶ ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν φρονευθέντων διακρίνομεν ἀπὸ τοῦ Γάλλου συγγραφέως· οὗτος μάλιστα λέγει καὶ πλέον ἡμῶν προαίτιον καὶ ὅτι ἴσος ἀριθμὸς ἐτραυματίσθησαν.

(**) Τὰ κῆρυκα ὀνόματα εἰσὶ τοσοῦτοι διεστραμμένα ἐν τῷ πονήματι τούτῳ, ὥστε πολλάκις δὲν ἐννοοῦνται, ἢ καὶ ἀντ' ἐνός ἐκλαμβάνονται ὡς δύο. Οὕτω ἀντηνῶσιν οἱ Connacens (Κανακέρης) Solici καὶ Chagalambi, Archenéque de Patras καὶ Germanos, Mogarapi (Μεγαπάρης) Zaharitas (Ζαχαρίτης) καὶ πολλὰ ἄλλα. Ἀλλὰ ἀσπειρότερα πασῶν τῶν διαστρεφῶν εἶναι ἡ τοῦ ὀνόματος τοῦ γράφοντος τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις, ἐπικληθέντος Vtasomès, ὃ ἔστι μεθερμηνεύμενον Δ ρ α γ ο ὁ μ η ς.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

(Ὅρμ. φυλλ. 140, σελ. 530).

—ο—

Β'.

Ἀποχαρτισμός (*).

Ἀπεμακρύνῃς κ' ἔχασαν
Τὸ φῶς τοὺς οἱ ὀφθαλμοί μου,
Χωρὶς ἐστὲ κατήντησε
Θάνατος ἢ ζωὴ μου,

Ἡ τύχη μ' ἐγκατέλειψεν,
Ὅλα ἔφυγαν μὲ σέ,
Μόνον τὸ σκοτὸς ἔμεινε
Κ' ἡ ἀπελπισία δι' ἐμέ.

—οοο—

Ὁ νοῦς πηδᾷ διαστήματα
Διὰ νὰ εὐρεθῇ σιμά σου,
Δάση ἐρημιά καὶ σπήλαια
Πηχοῦσι τὸ ὄνομά σου,

Νυχθημερὸν τὰ χεῖλη μου
Ἐπικαλοῦνται σέ,
Μακράν, σιμά, εἶσαι πάντοτε
Μόνος σκοπὸς δι' ἐμέ.

—οοο—

Ἀλλὰ ὁ καιρὸς ὁ ἀδάμχστος
Ποῦ ἐκείνη θά λαμπρύνῃ
Μίαν μίαν τὰς ὠριότητας
Ποῦ ἔχεις, σκληρῶς θά σβύνῃ.

Πλὴν τὰς φυλάττουν οἱ ἄγγελοι,
Θὰ τὰς εὐρῆς ἐκεῖ,
Νὰ κάμνετε ὑπερήφανα
Τὰ οὐράνια, ἡ Ἑλλάς καὶ σύ.

—ο—

(*) Οἱ ἀνωτέρω στίχοι, τοιςκθέντες ἀπὸ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ γνωστοῦ μουσουργοῦ Κ. Ν. Μαντζάρου Χαλκιοπούλου, φέρονται ἐν Ἑπτανήσῳ.